

هُوَ اللهُ - يا امة البهَاء، مدّتی است از شما خبری نمیرسد...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَ اللهُ

یا امة البهَاء، مدّتی است از شما خبری نمیرسد و عبد البهَاء در هر آن ذکر ترا نماید و در نزد ورقات مقدّسه ستایش از تو کند که آن مظلومه هدف تیر جفاست و مورد بلا در سبیل بهاء از بدایت نشو و نما هر روز مبتلا بصدمات اعدا و در این مدّت فریادی نمود و آه و فغانی بلند نکرد شکوه ئی نمود بلکه بشکرانه خداوند یگانه زبان گشود که الحمدلله موفق باین بلایم و مؤیّد باین ابتلا. این جام زهر هلاهل هر چند سرشار است ولی بحبّت دوست شیرین و گوارا. باری مقصود این است که دمی فراموش نشوی و نفسی از خاطر زوی از خدا خواهیم که در آن اقلیم یاران را همدم و ندیم یکدیگر نمائی و کلّ را بانّحداد و اتّفاق و محبّت همراز و دمساز کنی تا از مؤانست و الفت بشور و وله آیند و وجد و طرب کنند و بر محبّت و تعلق افزایند. کوره هر چند پر آتش است ولی محتاج بدمست تا فضّه و ذهب را بگدازد و جسم جامد مایع گردد و رخ برافروزد حرکت محتاج بجرّگست و از صبر و سکون هموم و غموم خیزد و افسردگی و پژمردگی حاصل گردد. یا امة البهَاء سبب حرارت قلوب شو و التهاب و انجذاب نفوس تا کلّ بنار الله الموقده برافروزند و بوجد و طرب آیند و نغمه و آهنگ بلند کنند انّ ربّک لهو المؤیّد الموفق العزیز الکریم. جمیع یاران الهی را بکمال اشتیاق و آرزوی دل و جان تحیّت میرسانم و اماء رحمانرا تحیّت محترمانه برسان

عع

ORIGINAL

AUDIO